

KALEVALAMITTA – VANHA SUOMALAINEN RUNOMITTA

Vanhat suomalaiset kansanrunot on tehty tiettyyn mittaan. Mistään ohjekirjasta sääntöjä ei kuitenkaan luettu, vaan kaikki lauloivat ja oppivat runomitan kuuntelemalla ja matkimalla.

Kalevalamittaisen runon tunnistaa näin:

- 1) **Säe (1 rivi) 8 tavua** (1. säe poikkeus, voi olla eri määrä)
- 2) **Alkusointu:** säkeen sanat alkavat samoilla kirjaimilla
- 3) **Toisto:** sama asia kerrotaan eri sanoin toisen kerran

1. Vaka vanha Väinämöinen,
A tietäjä iän-ikuinen,
oli teittensä ajaja,
matkojensa mittelijä,
noilla Väinölän ahoilla,
Kalevalan kankahilla.

2. Oli ennen Onnimanni,
I onnimannista matikka.
Matikasta maitopyörä,
maitopyörästä pytikkä.
Pytikästä pöytäristi,
pöytärististä ripukka.
Ripukasta rintasolki,
rintasoljesta sopukka.

3. Jänis istui maassa
E torkkuen, torkkuen.
Mikä sul on jänönen,
kun et enää hyppele?
Hyppää pois, hyppää pois,
hyppää pois!

4. Yks, kaks, kolme,
U istu isän polveen.
Äiti sano, älä istu,
isä sano istu vaan.
Näin sitä istutaan!

5. Tuu tuu tupakkarulla,
N mistäs tiesit tänne tulla?
Tulin pitkin Turuntietä,
hämäläisten härkätietä.

6. Etana, etana, näytä sarves
Y onko huomenna pouta?

TEHTÄVÄ:

MITKÄ 4 RUNOA OVAT KALEVALAMITTAAN?

Kerää kirjaimet kalevalaisista runoista ja saat vastaukseksi Joukahaisen sisaren nimen.

7. Hiiri metsähän menevi,
Q lyhytjalka lynsytävä,
pikku kelkkanen perässä,
pikku kirves kelkkasessa.
Päytyi katti kannon päähän,
kannon päähän katsomahan:
"Minne menet hiiri rukka,
lyhytjaika lynsyttelet?"

